- איודע עיקר שבת וכל שכן הא

The משנה should teach us "if someone knows the essence of mean", but forgot that today is שבת, he is חייב אכל מלאכה and certainly in this case where he knew that today was שבת but forgot that the(se) מלאכות are forbidden.

OVERVIEW

Our משנה states; that one who knows that today is שבת and did many מלאכות (not knowing that they are prohibited) on many (consecutive) שבתים he is מכי מחייב for each מלאכה וו מס' כריתות מס' מלאכה infers from the fact that the משנה here states that he is מלאכה (only) for each מלאכה, but does not say that he is חייב for each מלאכה for each שבת שבת הודען שבת בשבתות הרבה מלאכה מלאכה מלאכה וזדון שבת בשבתות הרבה only once for each שבתים he repeated doing this מלאכה.

- תימה לרבינו יצחק לרבא דאמר בכריתות בסוף פרק אמרו לא (דף טז,ב) This statement is astounding for the רבא; according to who says in מסכת at the end of פרק אמרו לו:

דבזדון שבת ושגת מלאכות לא מחייב אכל שבת ושבת - that in a case where he knew it was שבת, but was unaware that certain מלאכות are forbidden, and he did these מלאכות on consecutive שבתים, without becoming aware that they are אסור he is not קרבן הטאת a קרבן הטאת for each מלאכה that he did, שבת but rather he is קרבן only one קרבן for each different מלאכה that he did, regardless of on how many שבתים he repeated this.

 $^{^{1}}$ In מס' כריתות the מס'. See also next תוס' ה"ה וכ"ש, where 'הוס is also גורס רבה.

רבא שבת ושבת ממתניתין דהכא דלא קתני חייב על כל אב מלאכה ומלאכה של כל שבת ושבת and רבא infers this abovementioned ruling from our מסכת מסכת היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה since our משנה states that שבת ועשה מלאכות הרבה באכות הרבה ומסקנא is the identical case of ידון שבת ושגגת. i.e. זדון שבת ושגגת ומלאכה, the ייב אכל אב מלאכה ומלאכה concludes; מלאכה זדין but since it does not state that he is חייב for each מלאכה for each מלאכה מלאכה חייב once for each מלאכה.

תוספות will now present the question:

ילדידיה היכי פריך הכא ליתני היודע עיקר שבת הא לא מצי למיתני הכי מחל ולדידיה היכי פריך הכא ליתני היודע עיקר שבת אואר שבת משנה says only הייב אכל משנה says only חייב אכל מרא מאנה אואר, we may infer that he is not חייב אכל שבת, how can the מאנה ask that the אגת שבת וזדון which is יודע עיקר שבת of דין which is מלאכות שנה instead of mutioning משנה but the משנה cannot state it in this manner, of mentioning שגגת שבת instead of mentioning שגגת מלאכות,

responds:

- שבת ושבת אל אב מלאכה של כל שבת דחייב איקר שבת היודע עיקר שבת ושבת בחיץ דהכי פריך וליתני היודע עיקר שבת אמר ממצה meant to ask ^{2} that the משנה should teach us that שייב היודע עיקר שבת not only for each מלאכה but also for each שבת ^{3} .

חוספות offers another explanation to resolve the above question:

 $^{^2}$ The "" will insert a different understanding of the reading in the s'גמרא question.

³ We would then know that הייב אכל שבת is הייב אכל שבת, and we would also know for sure that שגגת מלאכה. Whether we would also assume that שגגת מלאכות would be חייב אכל שבת may be questionable. See following תוס' ד"ה וכ"ש (footnote # 3).

ורבינו שמשון בן אברהם מפרש –

And the מברא בשב"א explains that we may understand the question of the גמרא as it is written, without implying – as the ר"י suggested – that the גמרא intended for the משנה to change its text to include של כל שבת -

דאי הוה תני בהדיא היודע עיקר שבת חייב על כל מלאכה – דאי הוה תני בהדיא היודע עיקר שבת חייב על כל would have explicitly stated: היודע עיקר שבת חייב על כל - של כל שבת ושבת and not include the clause של כל שבת ושבת -

- שבת אלכה של כל מלאכה של כל שבת מדלא קתני חייב על כל מלאכה של כל שבת ליכא למידק דלא מיחייב אכל שבת מדלא for each שבת, the omission being since the משנה did not teach us that he is חייב for each מלאכה for each שבת אכל שבת שבת is not שגת שבת because this really is no proof at all -

– דלא צריך למיתניה דמרישא שמעינן לה

For it is not necessary for the משנה to teach us that הייב is also משנה is also משנה for each שבת for we understand this from the משנה

דקתני בהכיר ולבסוף שכח דחייב על כל שבת ושבת כל שכן יודע עיקר שבת where the משנה stated that where he totally forgot about the concept of שבת, nevertheless he is הייב for each שבת, even though it is difficult to consider him a שבת, since he is not presently aware that there is a שבת altogether, nevertheless we consider each שבת a separate הייב and he is הייב and he is שבת then certainly one who is aware of שבת, but forgot that today is went well certainly be שבת for each שבת, for his שבת was about the day of שבת and every שבת is a separate שבת, for he could have reminded himself between the שבת is. Therefore it is not necessary for the משנה to repeat itself, as it will be readily assumed that שגת שבת be certainly שנה בייב אכל שבת is certainly שגת שבת שבת sacuned that שנה בייב אכל שבת sacuned that שגת שבת sacuned that שבת is certainly שנה בייב אכל שבת sacuned that שגת שבת is certainly שנה בייב אכל שבת sacuned that שגת שבת is certainly שנה בייב אכל שבת sacuned that שנה is certainly שנה בייב אכל שבת sacuned that שנה is certainly in the could have reminded himself between the הייב אכל שבת is certainly שגת שבת is certainly - הייב אכל שבת sacuned that יודע אכל שבת is certainly שגת שבת is certainly - הייב אכל ווצר הייב אכל ווצר הייב אונו ווצר הייב א

:כדאמר לעיל

ממרא ממרא גמרא גמרא גמר אבת ולבסוף אבת שבת שבת then we will certainly know that שבת וא שבת is שכח הייב אכל שבת הייב אכל שבת is שכח שבת הייב אכל שבת וזדון מלאכות. However once we conclude that אגגת שבת וזדון מלאכות שבת היודע שהוא שבת but rather אגגת שבת וזדון שבת ושגגת, but rather זדון שבת וודון מלאכות, then we certainly cannot assume that חייב אכל שבת is זדון שבת וודון שבת stems from the אייב אכל שבת if we know that אייב אכל שבת is חייב אכל שבת is on the חייב אנד is on the אבת, however well be that חייב אכל שבת is חייב אכל שבת is on the אבת, however שבת will not be שבת אכל שבת is חייב אכל שבת is זדון שבת maintains that אבת וודון שבת וודון שבת וודון שבת וודון הייב אכל שבת is זדון שבת וודון שבת וודון אבת הייב אכל שבת for each הייב אכל שבת presumes that he is not חייב אכל שבת but only once for each מלאכה.

SUMMARY

תוספות offers two interpretations how we can understand the אמרא question that the משנה should teach us that שגגת שבת is חייב אכל מלאכה, and yet not be concerned, that we would interpret this to mean that he is not חייב אכל שבת.

The explanation of the ר"י is simply that when the גמרא questioned that the משנה should teach us the שגגת שבת it meant that the משנה should also read that he is חייב אכל מלאכה של כל שבת, there will therefore not be any margin of error.

The משנה, however maintains that the גמרא did not intend that the מענה משנה should be reworded to include של על של של, because in the case of שגגת שבת שגת שבת הייב אכל שבת, for we would derive it from the עגגת שבת, which states that הכיר ולבסוף שכח הכיר מול אכל שבת מול מול שבת, and certainly שגגת שבת will be חייב אכל שבת for that is his שגגה. Only in a case of רבא משנה משנה משנה לשבת הייב אכל שבת זדון שבת, then we can infer, that זדון אכל שבת is not חייב אכל שבת omits the משנה omits the משנה אכל שבת שבת אכל שבת שבת אכל שבת שבת אנגת שבת שבת שבת שבת שבת שבת.

THINKING IT OVER

What are the points of contention (and agreement) between the ר"י and the $\ensuremath{\Gamma}$ $\ensuremath{\Gamma}$